

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Cím: 1139 Budapest Teve u. 4-6. 1903 Bp. Pf.: 314/15
Tel: 443-5573/33104
Fax: 443-5733/33133
E-mail: orfkvezeto@orfk.police.hu

Szám: 29000–105/550- /2013. RP.

Tárgy: alapvető jogot sértő
rendőri intézkedés
elleni panasz elbírálása

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva a panaszos nevében a képviselő által benyújtott panasz tárgyában folytatott eljárásban – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) 331/2013. (XI. 13.) számú állásfoglalása megállapításaira – a panaszt

elutasítom.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. §-ának (1) bekezdés *a*) pontjára és (2) bekezdésére, valamint 109. §-ának (1) bekezdés *a*) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1539 Budapest, Pf.: 632.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése, 326. § (7) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdés *a*) pontja).

A határozatot kapják:

- 1) képviselő
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Békés Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

A képviselő előadta, hogy a panaszos általa sem vitatottan 2013. április 15-én tulajdon elleni szabálysértés tényállását kimerítő szándékos rongálást követett el. A helyszínen tartózkodó sértettek rendőri intézkedést kértek. A rendőrségi eljárás során a panaszost őrizetbe vették. A képviselő a beadványban rögzíti, hogy *„Ténykérdés, hogy a köztisztviselővel szemben elrendelt szabálysértési elzárás nem csak hogy felháborító, hanem törvénytörő is”*, mert a 2012. évi II. törvény 2012. április 15-i hatályba lépését követően e szabálysértés miatt helyszíni bírság kiszabásának van helye a szabálysértést elkövető személlyel szemben.

A képviselő kijelenti *„továbbra is talány, hogy ügyfele szabálysértési elzárását milyen okokra és körülményekre hivatkozással rendelték el”*. A beadványban a képviselő sérelmezi a szabálysértési őrizetbevétel elrendelését. A beadványban a képviselő hangsúlyozza, hogy a Rendőrség vélhetően elfogult eljárást folytatott a panaszossal szemben azért, mert a sértettek hivatali feladatukat teljesítő NAV alkalmazottak voltak. A képviselő a beadványában felveti a hivatali visszaélés lehetőségét is a tekintetben, hogy ez a fajta eljárás az ügyfelével szemben személyeskedő jellegű, és precedens nélküli.

A Panasztestület felhívására készített panasz kiegészítésében a képviselő már az előállítás jogszerűségének vizsgálatát is kéri. Előadja továbbá, hogy a panaszos semmi olyan magatartást nem tanúsított, amiből a rendőrök ellenszegülésre, vagy szökésre irányuló szándékra következtethettek volna.

Az előállítás 12:20 órától 14:10 óráig tartott. A képviselő előadta, hogy *„Mindenkinek számára nyilvánvaló, hogy ha nem a NAV munkatársai válnak a szabálysértési ügy sértettjeivé, akkor nem kerül sor”* a panaszos előállítására, illetve szabálysértési őrizetbevételére. A rendőrök *„olyan szabálysértés miatt helyezték őrizetbe, amelyik után az egyes szabálysértésekre vonatkozó jogszabályi rendelkezések alapján kizárólag helyszíni bírság kiszabására kerülhet sor.”*

Emellett sérelmezi, hogy a rendőr a panaszosnak *„több esetben magasabb vezetői döntésre”* hivatkozott.

A beadványban foglaltak szerint a panaszos sérelmezi:

- a panaszos előállítását;
- a panaszos szabálysértési őrizetbe vételét, hivatali visszaélés gyanúját;
- a rendőri intézkedés elfogult voltát.

II.

A Panasztestület az előállítás foganatosításával aránytalannak minősítette a rendőri intézkedést és ezzel összefüggésben megállapította a panaszos személyes szabadsághoz való alapvető jogának sérelmét, illetve a jó hírnév megsértését is kimondta. A szabálysértési őrizet elrendelése kérdésében hatáskörének hiányát állapította meg, míg a panasz más pontjai vonatkozásában alapjog sérelmét nem tartotta megállapíthatónak.

III.

A vizsgálat során az alábbi bizonyítási eszközöket vettem figyelembe.

- a panasz és kiegészítése (2+1 lap);
- rendőri jelentés (3 lap);
- tájékoztatólevél (2 lap);
- Szabs. jegyzőkönyv (2 lap).

A bizonyítékok alapján az alábbi tényállást állapítottam meg a döntésem alapjául.

A Gy-i Rendőrkapitányságra 2013. április 15-én 12.00 óra körüli időben bejelentés érkezett, miszerint a panaszos egy más tulajdonában lévő személygépkocsi gumibroncsait egy szűrőszközzel megrongálta. A bejelentés alapján a helyszínre érkező rendőrök a tényállás elsődleges tisztázása során a bejelentőt meghallgatták, majd igazoltatták a panaszost és ezután 14.10 óra körüli időben kényszerítő eszköz alkalmazása nélkül előállították őt a Gy-i Rendőrkapitányságra, ahol szabálysértési eljárás indult vele szemben.

A panaszos képviselője az előállításra vonatkozó panaszát 2013. május 28-i keltezésű levelében terjesztette elő, erre korábbi beadványa nem tért ki.

1. A panaszos előállítása.

Az Rtv. 93. § (1) bekezdése szerint „*a Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemlről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított húsz napon belül lehet előterjeszteni.*”

Megállapítom, hogy az előállításra vonatkozó panasz a 2013. május 28-i keltezésre, valamint az Rtv. 93. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezésre tekintettel elkésett, ezért az érdemi vizsgálatot e körben mellőztem.

2. A szabálysértési őrizet alkalmazása, a hivatali visszaélés gyanúja.

A panaszos sérelmezi a szabálysértési őrizet alkalmazását, valamint felveti a hivatali visszaélés gyanúját beadványában.

Az Sztv. 98. § (1) bekezdés szerint, az arra jogosult személy a szabálysértési őrizettel szemben panaszt tehet. A felvetett bűncselekmény gyanúja miatt a nyomozást az illetékes ügyészség végzi a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 29. § a) pontja alapján.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontja szerint, akinek az Rtv. IV-V. Fejezetében - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint kérheti, hogy - **amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá** - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kilététől függően az országos rendőrfőkapitány vizsgálja ki.

A fenti törvényi rendelkezéseket egybevetve megállapítom, hogy mind a szabálysértési őrizettel szembeni panasz, mind a hivatali visszaélésre vonatkozó felvetés vizsgálata a jelen eljárás hatáskörén kívül esik, ezért azokat érdemben nem vizsgáltam.

3. A rendőri intézkedés elfogult volta.

A panaszban kifejtettek szerint a rendőri intézkedés a panaszos „személyének szólt”, részrehajló, elfogult volt.

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Sztv.) 177. § (TULAJDON ELLENI SZABÁLYSÉRTÉSEK) (1) bekezdés *b*) pontja szerint, „*aki ötvenezer forintot meg nem haladó kárt okozva, szándékos rongálást, követ el, úgyszintén, aki e cselekmények elkövetését megkísérli, szabálysértést követ el.*”

Az Sztv. Ötödik Rész, XXVIII. fejezete alapján a tulajdon elleni szabálysértések szabálysértési elzárással is büntethetők.

Az Sztv. 124. § (1) bekezdés szerint „*a szabálysértési elzárással is büntethető szabálysértés miatt őrizetbe vett személyt a rendőrség a gyorsított bírósági eljárás lefolytatása céljából a bíróság elé állítja.*”

Az Rtv. 33. § (2) bekezdés *f*) pontja szerint „*a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki a szabálysértést az abbahagyásra irányuló felszólítás után is folytatja, illetőleg akivel szemben az eljárás azonnal lefolytatható, továbbá akitől tárgyi bizonyítási eszközt kell megszerezni, vagy elkobzás alá eső dolgot kell visszatartani.*”

Az Sztv. 73. § (1) bekezdés szerint „*a rendőrség szabálysértési elzárással is büntethető szabálysértés esetén a tetten ért eljárás alá vont személyt gyorsított bírósági eljárás lefolytatása céljából őrizetbe veheti. A tettenérésre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni akkor is, ha a szabálysértés helyszínéről elmenekült elkövetőt a rendőrség az elkövetéstől számított negyvennyolc órán belül elfogja.*”

Az Rtv. 15. § (1) bekezdése szerint, „*a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.*”

A panaszost elzárással sújtható szabálysértésen érték tetten, azaz a gyorsított bírósági eljárás törvényi feltételei adottak voltak, ezért őrizetbe kívánták venni. Ennek célja a szabálysértési eljárás mielőbbi lefolytatása, ezáltal egyrészt az állam szabálysértési jogi igényének, másrészt a szabálysértés sértette polgári jogi igényének mielőbbi kielégítése – ezáltal összességében a közrend mielőbbi helyreállítása – volt. E célok gyorsabb elérése érdekében a panaszos előállítására szükséges és arányos intézkedés volt, mely az Rtv. 33. § (2) bekezdés *f*) pontja alapján jogszerűen történt.

A történeti tényállás valamint a jelen pontban fent kifejtett indokok alapján megállapítom, hogy a sérelmezett rendőri intézkedés – előállítás – a szabálysértési eljárás mielőbbi lefolytatását, ezáltal egyrészt az állam szabálysértési jogi igényének, másrészt a szabálysértés sértette polgári jogi igényének mielőbbi kielégítését – ezáltal összességében a közrend gyorsabb helyreállítását – célozta, továbbá azok jogszabályi felhatalmazáson alapultak.

Az Rtv. 13. § (2) bekezdése szerint, „*a rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni.*”

Téves a képviselő állítása, hogy a panaszossal szemben szabálysértési elzárást alkalmazott a rendőrség. Az elzárás büntetés kiszabására a rendőrség nem jogosult, és ilyen – hatáskörén kívül eső – döntést a rendelkezésre álló iratok tanúsága szerint nem is hozott a

panaszossal szemben. Szintén téves a képviselői azon megállapítása, hogy a panaszos általa is elismerten elkövetett szabálysértéssel szemben csak helyszíni bírság kiszabásának lenne helye. Mindezt értelemszerűen cáfolja, hogy e szabálysértés a legsúlyosabbak egyikeként az elzárással sújtható szabálysértések körébe tartozik. Az ugyan igaz, hogy a helyszíni bírság kiszabható ilyen szabálysértés esetén is, de ez csak egy lehetőség, és a helyszíni bírság helyett szabálysértési eljárás megindítását követően akár más büntetés vagy intézkedés is alkalmazható.

A tájékoztató levélben foglaltak szerint az intézkedő parancsnok vizsgálta és értékelte az elkövetés körülményeit, az okozott kárt, az elkövetés módját. Ebben a körben – minősítő körülmény hiányában – nyilván súlyosító körülményként értékelte az intézkedő parancsnok, hogy a szándékos rongálást hivatalos személy sérelmére a hivatalos eljárása során követte el a panaszos, ezért mérlegelési jogkörében eljárva a helyszíni eljárást mellőzte, és a gyorsított bírósági eljárás kezdeményezése mellett döntött. A rendőri intézkedés részrehajló voltára a képviselő utalt ugyan, de arra vonatkozó tény nem hozott a hatóság tudomására, jogi felvetései az ismertetett jogszabályi rendelkezésekkel, illetve rendőrségi iratokkal cáfolhatóak, ezért a panasz e részében megalapozatlan.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntöttem.

IV.

A Panasztestületnek az előállítás arányossága, valamint a jó hírnévhez való joga megsértése tekintetében tett megállapításival a határozat III. részében kifejtett indokok alapján nem értek egyet.

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- Magyarország Alaptörvénye II. cikke, IV. cikke, XXIV. cikke;
- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 326. § (7) bekezdése, 330. § (2) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100. § (1) bekezdés *a*) pontja valamint a (2) bekezdése, a 109. § (1) bekezdés *a*) pontja;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 13. § (2) bekezdése, 15. § (1) bekezdése, 33. § (2) bekezdés *f*) pontja, 92. § (1) bekezdése, a 93/A. § (6), (7) és (9) bekezdései;
- a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 73. § (1) bekezdése, 98. § (1) bekezdése, 124. § (1) bekezdése, Ötödik Rész XXVIII fejezet 177. § (1) bekezdés *b*) pontja;
- a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 29. § *a*) pontja.

Budapest, 2013. december 30.

**Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány**